

Motion till riksdagen

1989/90:U619

av Görel Bohlin (m)

En FN-institution till Sverige

Sedan andra världskriget har Sveriges internationella engagemang varit mycket stort. Särskilt har Sverige deltagit i FN-administrationens uppbyggnad, dvs. i både de centrala organen och de speciella underorganen, t.ex. WHO, FAO, UNESCO, UNDP. Även enskilda svenskar, t.ex. Folke Bernadotte, Dag Hammarskiöld, Olof Palme m.fl. har varit djupt involverade i att stärka organisationen och med att utföra uppdrag för FN.

Sveriges engagemang i det fredsbevarande arbetet, såväl ekonomiskt som praktiskt, är omvittnat och uppskattat. Sveriges deltagande i biståndsarbetet likaså. Näst efter USA ger Sverige det största bidraget överhuvudtaget till UNDP:s satsningar.

Man kan alltså konstatera att Sverige under hela efterkrigstiden på ett solidariskt sätt ställt sig bakom FN-organisationen, ideellt och inte minst ekonomiskt.

Det är mot denna bakgrund något förvånande att Sverige sällan eller aldrig kommer på tal som tänkbar plats för lokalisering av FN-organ eller filialer till dessa.

Det har uppenbarligen varit en tradition att placera sådana organ, när det gäller Europa, till städer som Wien, Rom, Genève, Paris men också till Köpenhamn.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att UD bör inventera inom FN-familjen sådana organ/institutioner som är på väg att upprättas alternativt flyttas,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att på basis av denna inventering Sveriges FN-ambassadör bör bemyndigas att verka för att något eller några av dessa organ/institutioner förläggs till Sverige.

Stockholm den 24 januari 1990

Görel Bohlin (m)